

חינוך בחיור ובאהבה ישראלה אלגלי

הזקנה על הספסל

רופא יצא לטייל בבוקר וראה זקנה יושבת על הספסל, הוא ניגש אליה ואמר לה: "אי אפשר שלא לראות עד כמה את מאושרת, מהו סודך?".

ענתה לו הזקנה: "אני מורה, אני הולכת לישון ב-4 בבוקר אחרי שתכנתי מערכי שיעור, חשבתי על דרכים חדשות להעביר את חומר הלימודים, אני קמה ב-6 כדי להגיע בזמן לעבודה."

אני לא עוסקת בפעילות גופנית, לא יוצאת עם חברים, לא הולכת לקולנוע או לתיאטרון, את סוף השבוע אני מבלה בבדיקת עבודות, מתן ציונים, הערכת דרכים דידיקטיות חדשות לתלמידים שלי, וכך גם בחגים.

אני לא אוכלת ארוחת בוקר וגם לא צהריים כי אין מספיק זמן, אני נמצאת בסטרס כל הזמן משום השינויים התכופים בחומר הלימודים, תאריכי מסירה של התייעוד וביקורים של המפקחת, לכן אני גם לא חולה כי מי יהיה עם 40 הילדים שבכיתה."

נוכח כל זה הרופא לא יכול שלא להתפעל ואומר: , מדהים, בת כמה את?

"34", ענתה המורה.

נקודות לחשיבה:

*ניהול זמן – כיצד יש לנהל את הזמן שלנו על מנת שלא נישבר, לא נתעייף ונמצא זמן גם לעצמנו וגם למשפחתנו.

*שמירה על בריאות הגוף – מודעות לשמירה נכונה של גופנו, אם לא נשמור על בריאות הגוף, לא תהיה תפוקה טובה בעבודתנו, אדם שלא יודע לכבד את גופו, לא ידע לכבד את צורכי האחר.

"עיקרה של ההוראה הוא לא במה שהמורה עושה,

אלא במה שהוא גורם לתלמידיו לעשות-

על פי עקרון זה כדי לבדוק את העשייה בכל מחצית"

בס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

נשמח לציוד לשירותכם!

גמ"ח "לבריאות"
השאלת ציוד רפואי / סיעודי

כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...

גמ"ח "רק בשמחות"
השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל

כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למוען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למועוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות אוהד דהן

להיות מישהו אחר

סתת אחד לא היה מרוצה מחייו. כשעבר פעם מול ביתו של סוחר עשיר, וראה את ביתו המפואר ואת אורחיו החשובים, חשב הסתת: "כמה עוצמה יש לסוחר! הלוואי ויכולתי גם אני להיות סוחר". לפתע, כבמטה קסם, הפך הסתת להיות סוחר עשיר, בעל בית ענקי עם עושר וכבוד. יום אחד ראה את השר עובר בכרכרתו הזזהבה, מלווה במשרתים ובחילילים המכים בתופים לכבודו. קנא בו וחשב: "הלוואי ויכולתי להיות שר חשוב". והנה, הוא הפך להיות שר חשוב הנישא על ידי משרתיו. אך היה זה יום קיץ חם, השמש להטה, והתחיל להיות לו לא נוח להסתובב בבגדי המלכות ברחבי העיר.

הסתכל על השמש וחשב: "כמה עוצמה יש לשמש הזו, הלוואי ויכולתי להיות השמש".

בן רגע הפך השר לשמש והפיץ את אורו מן הרקיע. אך לפתע הגיח ענן שחור והסתיר אותו. בשנייה אחת אבד כוחה של השמש. ושוב הוא חשב לעצמו: "הלוואי ויכולתי להיות ענן זה".

הפך האיש לענן והחל מטייל בשמיים מעל להרים ושדות. אך לפתע הרגיש שהוא נדחף בחזקה. כשהביט אחורה, ראה את הרוח נושפת בעורפו. "כמה עוצמה יש לרוח, הלוואי ויכולתי להיות רוח" התפלל האיש.

הפך האיש לרוח והחל עושה שמות בטבע – עקר עצים, העיף חולות נודדים. אך כשהגיע לאבן ענקית, ראה כי הוא אינו מצליח להזיז אותה. כמה שהוא לא התאמץ – האבן נשארה נטועה במקומה ולא זעה. "כמה עוצמה יש לאבן הזו" חשב. "הלוואי ויכולתי להיות אבן".

הפך האיש לאבן העצומה, והרגיש החזק ביותר בעולם. אך לפתע, באורח פלא, הרגיש כאבים עזים בגופו, ולא האמין: "מי יכול להיות יותר עוצמתי ממני, האבן הגדולה?".

הוא הביט למטה וראה מתחתיו סתת אוהד בפטיש.

זיכור

<ul style="list-style-type: none"> מרדכי בן מריו ז"ל מריו בת וואס ז"ל עיוש בר אטו ז"ל ליזי בת מריו ז"ל סבה (שרה) בת עזיזה זל 	<ul style="list-style-type: none"> מריו בת מורווי ז"ל רבקה בת פריז ז"ל דוד בן יהודה ז"ל רחמים בן יהודה ז"ל מרדכי בן ציפורה ז"ל
---	---

הלכה בהרחבה

הרב אֶתִי אהרן

סיכום תפילה במניין

מלשוננו של מרן "ישתדל", שאלנו האם תפילה בציבור חובה או הידור? ראינו שיש חובה על האדם לחזור מייל וללכת ארבע מייל כדי להתפלל במניין מכך למדנו שהיא חובה, וכך סוברים רוב האחרונים.

ראינו מחלוקת בעניין ת"ח המעוניין להתפלל במקום שבו הוא לומד. **הרמב"ם** ובעקבותיו **השו"ע** ההידור להתפלל במקום לימודו אינו על חשבון תפילה במניין (אלא על "ברוב עם") לעומת **רבותינו הצרפתיים** הסוברים שאפילו על חשבון תפילה במניין, בעקבותיהם פסק **הרמ"א** עם שתי הגבלות א. שלא בדרך קבע. ב. רק מי שתורתו אומנתו ואינו מתבטל.

נחלקו מה מעלתה של תפילה ברוב מניין, כאשר ארבעה כבר התפללו. **רוב האחרונים** פסקו שהיא עולה כתפילה בציבור וחששו לדעה שאינה נחשבת כתפילה בציבור בזמן שאין זו טרחא ואין זה פוגע במניין אחר. עוד שאלנו, מה היא התפילה במניין, האם תפילת העשרה בצוותא או שמא חזרת הש"ץ? נחלקו בכך האחרונים **ולמעשה** יש להקפיד להתחיל עם הציבור תפילת לחש וגם המתפלל עם הש"ץ בחזרתו עלתה לו תפילה במניין.

שו"ע ס' צ' סעיף י' – "כשעומד עם הציבור אסור לו להקדים תפלתו לתפלת ציבור, אלא אם כן השעה עוברת ואין הציבור מתפלל לפי שמאריכים בפיוטים או לסבה אחרת..."

מקור הדין **ברכות כח**: רב יוסף ראש הישיבה היה מעביר שיעור בשבת לפני תפילת מוסף. שבת אחת רב אויא לא בא כי לא חש בטוב. רב יוסף הלך לבקרו ותוך כדי שאל אותו מדוע לא אכל דבר מה להתחזק ובא לדרשה? רב אויא ענה לא שאין לאכול קודם מוסף. שאלו רב יוסף ומדוע לא התפללת מוסף ואז באת? ענה לו רב אויא כי "אסור לו לאדם שיקדים תפילתו לתפילת הציבור" אמר לו רב יוסף "בציבור שנו". **רבינו יונה** ביאר כלומר כשעומד בבית הכנסת וכתב **הריב"ש** אפילו לצאת להתפלל מחוץ לבית הכנסת אסור. ו אפילו אם חלש ליבו אסור בבית הכנסת דאם כן היה רב אויא מגיע לבית הכנסת על מנת להתפלל.

בלשונות הפוסקים אולי אפשר לחלק: **רמב"ם** "אסור לו להתפלל בציבור שיקדים תפילתו" משמע שהוא כבר התחיל עימם תפילה ולכן אסור. **שו"ע** "כשעומד עם הציבור" משמע אפילו לא התחיל תפילה ואילו **בשו"ע הרב** "אבל מי שבא לבית הכנסת" משמע אפילו עוד לא התחילו תפילה, עצם ביאתו לבית הכנסת אוסרת עליו להקדים תפילתו.

ובטעם האיסור להקדים תפילתו **אורחות חיים** הוא מבזה את הציבור. **רבינו יונה** וכ"כ **פמ"ג** איסורא איכא, אין זה רק בזיון הציבור אלא יש כאן איסור. ולמה? כי יש חיוב להתפלל עם הציבור. ואפשר שמחלוקתם תלויה במחלוקת שלמדנו האם תפילה במניין הינה מעלה בלבד הוא חיוב גמור.

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

848)

פלאפל טונה

מצרכים:

2

3-4

3

4

אופן ההכנה:

"אנו מתקיימים ממה שאנו מקבלים, אך אנו בונים את חיינו על מה שאנו נותנים."

הפתגם השבועי

